

Briselē, 2025. gada 31. jūlijā
(OR. en)

11314/25
ADD 1

Starpiestāžu lieta:
2025/0243 (NLE)

COPEN 201
DROIPEN 78
JAI 1041
ENV 705
RELEX 1010

PAVADVĒSTULE

Sūtītājs:	Eiropas Komisijas ģenerālsekretāre, parakstījusi direktore <i>Martine DEPREZ</i>
Saņemšanas datums:	2025. gada 29. jūlijs
Saņēmējs:	Eiropas Savienības Padomes ģenerālsekretāre <i>Thérèse BLANCHET</i>
K-jas dok. Nr.:	COM(2025) 433 annex
Temats:	PIELIKUMI dokumentam Priekšlikums Padomes lēmumam par to, lai Eiropas Savienības vārdā parakstītu Eiropas Padomes Konvenciju par vides krimināltiesisko aizsardzību

Pielikumā ir pievienots dokuments COM(2025) 433 annex.

Pielikumā: COM(2025) 433 annex

EIROPAS
KOMISIJA

Briselē, 29.7.2025.
COM(2025) 433 final

ANNEXES 1 to 2

PIELIKUMI

dokumentam

Priekšlikums Padomes lēmumam

**par to, lai Eiropas Savienības vārdā parakstītu Eiropas Padomes Konvenciju par vides
krimināltiesisko aizsardzību**

Ministru komitejas 134. sesija

(Luksemburga, 2025. gada 13. un 14. maijs)

Eiropas Padomes Konvencija par vides krimināltiesisko aizsardzību

PREAMBULA

Eiropas Padomes dalībvalstis un citas šīs konvencijas parakstītājvalstis,

atgādinot Reikjavīkas deklarāciju, kas pieņemta Eiropas Padomes valstu un valdību vadītāju ceturtajā samītā (Reikjavīka, 2023. gada 16. un 17. maijs), kurā Eiropas Padomes valstu un valdību vadītāji paziņoja par apņemšanos stiprināt savu darbu Eiropas Padomē saistībā ar vides cilvēktiesību aspektiem, apzināt problēmas, ko cilvēktiesību jomā rada trīskāršā planētas piesārņojuma, klimata pārmaiņu un bioloģiskās daudzveidības zuduma krīze, un palīdzēt izstrādāt kopīgus atbildes pasākumus to risināšanai;

atgādinot Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvenciju (*ETS* Nr. 5, 1950) un tās protokolus, Konvenciju par Eiropas dzīvās dabas un dabisko dzīvotņu aizsardzību (*ETS* Nr. 104, 1979) un Eiropas Padomes Ainavu konvenciju (*ETS* Nr. 176, 2000);

ņemot vērā Eiropas Konvenciju par izdošanu (*ETS* Nr. 24, 1957) un tās protokolus, Eiropas Konvenciju par savstarpējo palīdzību krimināllietās (*ETS* Nr. 30, 1959) un tās protokolus, Eiropas Konvenciju par kriminālspriedumu starptautisku spēkā esamību (*ETS* Nr. 70, 1970), Eiropas Konvenciju par tiesvedības nodošanu krimināllietās (*ETS* Nr. 73, 1972), Krimināltiesību pretkorupcijas konvenciju (*ETS* Nr. 173, 1999), Konvenciju par kibernetiskajiem noziedzīgiem nodarījumiem (*ETS* Nr. 185, 2001) un tās protokolus, kā arī Eiropas Padomes Konvenciju par noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma finansēšanas novēršanu, kā arī šo līdzekļu meklēšanu, izņemšanu un konfiskāciju (*CETS* Nr. 198, 2005);

ņemot vērā Konvenciju par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu automātisko apstrādi (*ETS* Nr. 108, 1981) un Protokolu, ar ko groza Konvenciju par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu automātisko apstrādi (*CETS* Nr. 223, 2018),

atgādinot šādus Ministru komitejas ieteikumus Eiropas Padomes dalībvalstīm: Ieteikums Nr. R (88) 18 par uzņēmumu, kam ir juridiskas personas statuss, atbildību par noziedzīgiem nodarījumiem, kas izdarīti to darbību veikšanā, Ieteikums Nr. R (96) 8 par politiku noziedzības jomā pārmaiņu laikā, Ieteikums Rec(2001)11 par pamatprincipiem cīņā pret organizēto noziedzību, Ieteikums CM/Rec(2014)7 par trauksmes cēlēju aizsardzību, Ieteikums CM/Rec(2022)9 par liecinieku un to personu aizsardzību, kas sadarbojas ar tiesu iestādēm, Ieteikums CM/Rec(2022)20 par cilvēktiesībām un vides aizsardzību;

atgādinot Eiropas Padomes Ministru komitejas Rezolūciju (77) 28 par krimināltiesību ieguldījumu vides aizsardzībā;

atgādinot Eiropas Padomes Parlamentārās asamblejas Rezolūciju 2398 (2021) un Ieteikumu 2213 (2021) “Kriminālatbildības un civiltiesiskās atbildības jautājumu risināšana klimata pārmaiņu kontekstā”, Rezolūciju 2477 (2023) un Ieteikumu 2246 (2023) “Bruņotu konfliktu ietekme uz vidi”, un Ieteikumu 2272 (2024) “Cilvēktiesību uz drošu, tīru, veselīgu un ilgtspējīgu vidi integrēšana Reikjavīkas procesā”, kuros aicināts atzīt ekocīdu, uz ko jau attiecas dažu Eiropas Padomes dalībvalstu tiesību akti un kas ir diskusiju temats starptautiskā līmenī;

ņemot vērā Eiropas Cilvēktiesību tiesas judikatūru, kurā noteikti svarīgi standarti attiecībā uz cilvēktiesību un vides aizsardzību;

paturot prātā Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2024/1203 (2024. gada 11. aprīlis), kas paredz noteikumus par vides krimināltiesisko aizsardzību un aizstāj Direktīvas 2008/99/EK un 2009/123/EK;

paturot prātā Apvienoto Nāciju Organizācijas Vispārējo konvenciju par klimata pārmaiņām (1992) un Konvenciju par pieeju informācijai, sabiedrības dalību lēmumu pieņemšanā un iespēju griezties tiesu iestādēs saistībā ar vides jautājumiem (1998);

paturot prātā Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvenciju pret transnacionālo organizēto noziedzību (2000) un Apvienoto Nāciju Organizācijas Pretkorupcijas konvenciju (2003);

paturot prātā Konvenciju par starptautisko tirdzniecību ar apdraudētajām savvaļas dzīvnieku un augu sugām (*CITES*) (1973) un Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvenciju par bioloģisko daudzveidību (1992);

paturot prātā Starptautisko konvenciju par piesārņojuma novēršanu no kuģiem (*MARPOL*, 1973) un tās protokolus, Starptautisko konvenciju par cilvēku dzīvības aizsardzību uz jūras (*SOLAS* konvencija, 1974), Apvienoto Nāciju Organizācijas Jūras tiesību konvenciju (*UNCLOS*, 1982), Konvenciju par robežšķērsojošo ūdensteču un starptautisko ezeru aizsardzību un izmantošanu (1992) un Honkongas Starptautisko konvenciju par kuģu drošu un videi nekaitīgu pārstādi (2009);

paturot prātā Konvenciju par kodolmateriālu fizisko aizsardzību un tās grozījumus (1979), Konvenciju par gaisa pārrobežu piesārņojumu lielos attālumos (1979), Monreālas protokolu par ozona slāni noārdošām vielām (1987), Bāzeles Konvenciju par kontroli pār kaitīgo atkritumu robežšķērsojošo transportēšanu un to aizvākšanu (1989), Konvenciju par ietekmes uz vidi novērtējumu pārrobežu kontekstā (1991), Konvenciju par kodoldrošību (1994), Kopējo lietotās kodoldegvielas un radioaktīvo atkritumu drošas apsaimniekošanas konvenciju (1997), Stokholmas Konvenciju par noturīgajiem organiskajiem piesārņotājiem (2001) un Minamatas konvenciju par dzīvsudrabu (2013);

atgādinot principus, kas ietverti Apvienoto Nāciju Organizācijas Konferences par cilvēkvidi deklarācijā (1972) un Apvienoto Nāciju Organizācijas Rio deklarācijā par vidi un attīstību (1992);

atgādinot Parīzes nolīgumu, kas pieņemts Apvienoto Nāciju Organizācijas Vispārējās konvencijas par klimata pārmaiņām Pušu konferences 21. sesijā (*COP 21*) 2015. gada 12. decembrī un atvērts parakstīšanai 2016. gada 22. aprīlī, *COP 26* pieņemto Glāzgovas klimata paktu, *COP 28* pieņemtās pirmās globālās izsvēršanas rezultātus un Kuņminas–Monreālas globālo biodaudzveidības satvaru, ko Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvencijas par bioloģisko daudzveidību puses pieņēma 2022. gada 18. decembrī;

atgādinot šādas Apvienoto Nāciju Organizācijas Ģenerālās asamblejas rezolūcijas: A/RES/75/196 (2020. gada 16. decembris) “Apvienoto Nāciju Organizācijas programmas “Noziedzības novēršana un krimināltiesības”, jo īpaši tās tehniskās sadarbības spējas,

stiprināšana”; A/RES/76/185 (2021. gada 16. decembris) “Vidi ietekmējošu noziegumu novēršana un apkarošana”; A/RES/76/300 (2022. gada 28. jūlijs) “Cilvēktiesības uz tīru, veselīgu un ilgtspējīgu vidi” un A/RES/77/325 (2023. gada 25. augusts) “Cīņa pret savvaļas dzīvnieku un augu nelikumīgu tirdzniecību”;

atgādinot šādas Apvienoto Nāciju Organizācijas Ekonomikas un sociālo lietu padomes rezolūcijas: 2013. gada 25. jūlija Rezolūcija 2013/40 “Noziedzības novēršana un krimināljustīcijas reakcija uz aizsargājamo savvaļas dzīvnieku un augu sugu nelikumīgu tirdzniecību”, 2008. gada 24. jūlija Rezolūcija 2008/25 “Starptautiskā sadarbība meža produktu, tostarp kokmateriālu, savvaļas dzīvnieku un citu meža bioloģisko resursu nelikumīgas starptautiskas tirdzniecības novēršanā un apkarošanā” un 1996. gada 23. jūlija Rezolūcija 1996/10 “Krimināltiesību nozīme vides aizsardzībā”;

atgādinot Kioto deklarāciju “Progresēt noziedzības novēršanas, krimināltiesību un tiesiskuma jomā: ceļā uz Ilgtspējīgas attīstības programmas 2030. gadam izpildi”, ko pieņēma Apvienoto Nāciju Organizācijas 14. kongress par noziedzības novēršanu un krimināltiesībām, kurš notika Kioto (Japāna) 2021. gada 7.–12. martā;

atgādinot šādas Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvencijas pret transnacionālo organizēto noziedzību Pušu konferences rezolūcijas: 2022. gada oktobra Rezolūcija 11/3 “Rezultāti, kas gūti Valstu tehniskās palīdzības ekspertu darba grupas un Starptautiskās sadarbības darba grupas kopīgajā tematiskajā diskusijā par to, kā piemērot Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvenciju pret transnacionālo organizēto noziedzību nolūkā novērst un apkarot transnacionālo organizēto noziedzību, kas ietekmē vidi”, Noziedzības novēršanas un kriminālās tiesvedības komisijas 2022. gada maija Rezolūcija 31/1 “Starptautiskā tiesiskā regulējuma stiprināšana starptautiskajai sadarbībai savvaļas dzīvnieku un augu nelikumīgas tirdzniecības novēršanā un apkarošanā”, kā arī 2020. gada oktobra Rezolūcija 10/6 “Noziegumu, kas ietekmē vidi un kas ietilpst Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvencijas pret transnacionālo organizēto noziedzību darbības jomā, novēršana un apkarošana” un

atzīstot valstu primāro lomu un atbildību, nosakot savu politiku un stratēģijas noziegumu pret vidi novēršanai un apkarošanai;

ņemot vērā pašreizējos pētījumus par noziegumu pret vidi izmaksām;

atzīstot, ka organizētās noziedzības pret vidi darbības kavē un vājina valstu centienus aizsargāt vidi, veicināt tiesiskumu un panākt ilgtspējīgu attīstību;

atzīstot, ka noziegumi pret vidi negatīvi ietekmē ekonomiku, sabiedrības veselību, cilvēku drošību, pārtikas nodrošinājumu, iztikas līdzekļus un dzīvotnes;

atzīstot efektīvas starptautiskās sadarbības būtisko nozīmi noziegumu pret vidi novēršanā un apkarošanā un šajā nolūkā atzīstot, cik svarīgi ir pievērsties starptautiskām problēmām un šķēršļiem, kas kavē šādu sadarbību, risināt šīs problēmas un efektīvi reaģēt uz tām;

atzīstot arī citu attiecīgo ieinteresēto personu, to vidū privātā sektora, pilsoniskās sabiedrības, nevalstisko organizāciju, mediju, akadēmiskās vides un zinātnieku aprindu, nozīmīgo ieguldījumu noziegumu pret vidi novēršanā un apkarošanā;

atzīstot arī, ka vides aizsardzības jomā pilsoniskajai sabiedrībai, arī vides nevalstiskajām organizācijām, ir svarīga loma sabiedrības izpratnes veicināšanā par vides jautājumiem un noziedzīgu nodarījumu pret vidi novēršanas un atklāšanas jomā;

atzīstot, cik svarīga ir juridisko personu pienācīga rūpība, lai nodrošinātu vides aizsardzību un novērstu noziedzīgus nodarījumus pret vidi;

atzīstot, ka noziegumi pret vidi arvien biežāk pārsniedz valstu robežas un izpaužas kā starptautiska nelikumīga tirdzniecība, kas līdz ar degradācijas parādību paātrināšanos (klimata pārmaiņas, bioloģiskās daudzveidības mazināšanās, dabas resursu noplicināšana, dzīvotņu iznīcināšana utt.) liek noteikt vispārējus minimālos krimināltiesību standartus kā daļu no kopīga un sadarbīga starptautiska satvara;

atzīstot, ka noziegumi pret vidi var izpausties dažādos veidos, kuri tiesību aktos ir skaidri, efektīvi un samērīgi jāidentificē un jādefinē un par kuriem ir jānosaka kriminālatbildība, pilnībā ievērojot likumības principu;

atzīstot, ka dažas tīšas darbības, uz kurām attiecas šī konvencija, var radīt īpaši smagu kaitējumu videi un ka tās būtu jāatzīst par sevišķi smagu noziedzīgu nodarījumu,

ir vienojušās par turpmāko.

I nodaļa. Mērķi, darbības joma, definīcijas un nediskriminēšana

1. pants. Konvencijas mērķi

1. Šīs konvencijas mērķi ir šādi:
 - (a) efektīvi novērst un apkarot noziegumus pret vidi;
 - (b) veicināt un uzlabot valstu un starptautisko sadarbību cīņā pret noziegumiem pret vidi;
 - (c) paredzēt minimālos noteikumus, kas dalībvalstīm ir jāpārņem to tiesību aktos,un tādējādi veicināt un uzlabot vides aizsardzību.
2. Lai nodrošinātu, ka Puses efektīvi īsteno konvencijas noteikumus, ar šo konvenciju izveido īpašu uzraudzības mehānismu.

2. pants. Konvencijas darbības joma

1. Šo konvenciju piemēro, lai novērstu, atklātu, izmeklētu noziedzīgus nodarījumus, kas noteikti saskaņā ar šo konvenciju, kriminālvajātu un sodītu par tiem.
2. Šo konvenciju piemēro miera laikā un bruņotu konfliktu, kara vai okupācijas situācijās.

3. pants. Definīcijas

Šajā konvencijā:

- (a) “nelikumīgs” ir tāds, kas pārkāpj valsts tiesību aktu, noteikumus, administratīvo noteikumu vai kompetentas iestādes pieņemtu lēmumu, kura mērķis ir vides aizsardzība. Rīcība ir nelikumīga, pat ja tā notiek ar Puses kompetentas iestādes izdotu atļauju, ja šāda atļauja tika iegūta krāpnieciski vai korupcijas, izspiešanas vai piespiešanas ceļā;
- (b) “ūdens” ir visas virszemes ūdeņu kategorijas, arī upes, ezeri, pārejas ūdeņi, piekrastes ūdeņi, visi pazemes ūdensobjekti un visi jūras ūdeņi, arī okeāni un jūras;
- (c) “ekosistēma” ir dinamisks komplekss, ko, savstarpēji mijiedarbojoties, par funkcionālu vienību padara augu, sēņu, dzīvnieku un mikroorganismu kopienas un to nedzīvā vide. Tas ietver dzīvotņu veidus, sugu dzīvotnes un sugu populācijas;

- (d) “atkritumi” ir jebkura viela vai priekšmets, no kura īpašnieks atbrīvojas, ir nodomājis atbrīvoties vai ir spiests atbrīvoties.

4. pants. Nediskriminēšanas princips

Puses šīs konvencijas noteikumus īsteno bez jebkādas diskriminācijas, piemēram, dzimuma, rases, ādas krāsas, valodas, vecuma, reliģijas, politisko vai jebkuru citu uzskatu, nacionālās vai sociālās izcelsmes, saistības ar nacionālo minoritāti, īpašuma, izcelsmes, seksuālās orientācijas, veselības stāvokļa, invaliditātes vai cita iemesla dēļ.

II nodaļa. Saskaņota politika un datu vākšana

5. pants. Visaptveroša un koordinēta politika

1. Puses veic likumdošanas vai citus pasākumus, kas vajadzīgi, lai pieņemtu un īstenotu efektīvu, visaptverošu un koordinētu politiku, un kas ietver attiecīgus pasākumus, lai novērstu un apkarotu jebkādu saskaņā ar šo konvenciju noteiktu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanu.
2. Puses veic likumdošanas vai citus pasākumus, kas vajadzīgi, lai izveidotu piemērotus mehānismus koordinācijai un sadarbībai stratēģiskā un operacionālā līmenī starp visām to kompetentajām iestādēm, kas iesaistītas saskaņā ar šo konvenciju noteikto noziedzīgo nodarījumu novēršanā un apkarošanā. Šādi mehānismi ir vērsti uz šādu mērķu īstenošanu:
 - (a) nodrošināt vienotu izpratni par saistību starp krimināltiesisko un administratīvo izpildi, kā arī kopīgu prioritāšu un prakses pieņemšanu;
 - (b) veikt informācijas apmaiņu stratēģiskiem un operacionāliem mērķiem, ievērojot valsts tiesību aktus, arī datu aizsardzības noteikumus, un
 - (c) apmainīties ar paraugpraksi.
3. Puses apsver iespēju izraudzīties vai izveidot vienu vai vairākas oficiālas struktūras, kas atbild par politikas un pasākumu koordinēšanu, īstenošanu, uzraudzību un novērtēšanu, lai novērstu un apkarotu saskaņā ar šo konvenciju noteikto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanu, ņemot vērā Pušu konstitucionālās tradīcijas, tiesību sistēmas un valsts apstākļus.
4. Pasākumos, ko veic saskaņā ar šo pantu, iesaista visus attiecīgos dalībniekus, piemēram, valdības aģentūras, valsts, reģionālos un vietējos parlamentus un iestādes, arī tiesu iestādes, prokurus, tiesībaizsardzības iestādes un attiecīgā gadījumā nevalstiskās organizācijas un citas attiecīgas organizācijas un struktūras.
5. Puses apsver iespēju norīkot specializētas izmeklēšanas vienības, prokurus un tiesnešus darbam saistībā ar noziedzīgu nodarījumu, kas noteikti saskaņā ar šo konvenciju, novēršanu, izmeklēšanu, kriminālvajāšanu par tiem un to iztiesāšanu, ņemot vērā Pušu konstitucionālās tradīcijas, tiesību sistēmas un valsts apstākļus un pienācīgi ievērojot noteikumus, ar ko reglamentē juridisko profesiju pārstāvju statusu un funkcijas.

6. pants. Valsts stratēģija

Puses veic likumdošanas vai citus pasākumus, kas vajadzīgi, lai izstrādātu un publicētu valsts stratēģiju saskaņā ar šo konvenciju noteikto noziedzīgu nodarījumu novēršanai un apkarošanai, tajā pievēršoties šādiem jautājumiem:

- (a) valsts politikas mērķi un prioritātes šajā jomā;

- (b) kompetento iestāžu loma un pienākumi;
- (c) nepieciešamie resursi un tas, kā tiks atbalstīta tiesībaizsardzības speciālistu specializācija;
- (d) kārtība, kādā regulāri izvērtē, vai tiek sasniegti šādas valsts stratēģijas mērķi, un
- (e) tāda starptautisku tīklu palīdzība, kas risina jautājumus, kuri ir tieši saistīti ar tādu noziedzīgu nodarījumu, kuri noteikti saskaņā ar šo konvenciju, un saistītu pārkāpumu novēršanu un apkarošanu.

7. pants. Resursi

Puses piešķir atbilstošus finanšu resursus un cilvēkresursus, lai novērstu un apkarotu jebkuru noziedzīgu nodarījumu, kas noteikts saskaņā ar šo konvenciju.

8. pants. Speciālistu apmācība

1. Puses nodrošina atbilstīgu un regulāru daudzdisciplīnu, tehnisku un juridisku apmācību attiecīgajiem speciālistiem, kas nodarbojas ar to noziedzīgo nodarījumu novēršanu, atklāšanu, izmeklēšanu, kriminālvajāšanu par tiem un to iztiesāšanu, kuri noteikti ar šo konvenciju, pienācīgi ievērojot noteikumus, ar ko reglamentē juridisko profesiju pārstāvju statusu un funkcijas.
2. Puses veicina mācību par koordinētu daudzāģentūru sadarbību iekļaušanu šā panta 1. punktā minētajā apmācībā, lai varētu visaptveroši un atbilstīgi izskatīt lietas, kas saistītas ar noziedzīgiem nodarījumiem, kuri noteikti saskaņā ar šo konvenciju.

9. pants. Datu vākšana un pētniecība

1. Lai īstenotu šo konvenciju, Puses apņemas:
 - (a) regulāri vākt attiecīgus statistikas datus par gadījumiem, kas saistīti ar noziedzīgiem nodarījumiem, kuri noteikti saskaņā ar šo konvenciju, un
 - (b) veicināt pētniecību noziegumu pret vidi jomā, lai izpētītu to pamatcēloņus un sekas, biežumu un notiesāšanas rādītājus, kā arī to pasākumu efektivitāti, kas veikti, lai īstenotu šo konvenciju.
2. Puses sniedz Pušu komitejai, kas minēta šīs konvencijas 46. pantā, informāciju, kas savākta saskaņā ar šo pantu.
3. Puses veic likumdošanas vai citus pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka saskaņā ar šo pantu savāktā informācija ir publiski pieejama.

III nodaļa. Novēršana

10. pants. Vispārīgi pienākumi

Puses veic likumdošanas vai citus pasākumus, kas vajadzīgi, lai novērstu to, ka jebkura fiziska vai juridiska persona izdara jebkuru noziedzīgu nodarījumu, kas noteikts saskaņā ar šo konvenciju, un šajā nolūkā Puses vajadzības gadījumā sadarbojas ar pilsonisko sabiedrību un nevalstiskajām organizācijām.

11. pants. Izpratnes veicināšana

1. Puses veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai veicinātu vai organizētu informācijas un izpratnes veicināšanas kampaņas saistībā ar noziegumu pret vidi novēršanu un

apkarošanu, vajadzības gadījumā sadarbojoties ar pilsonisko sabiedrību un nevalstiskajām organizācijām.

2. Puses veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu plašu informācijas izplatīšanu plašai sabiedrībai par pasākumiem, kas pieejami, lai novērstu noziedzīgus nodarījumus, kuri noteikti saskaņā ar šo konvenciju.

IV nodaļa. Materiālās krimināltiesības

1. iedaļa. Piesārņojums, izstrādājumi un vielas

12. pants. Noziedzīgi nodarījumi, kas saistīti ar nelikumīgu piesārņojumu

Puses veic likumdošanas pasākumus, kas vajadzīgi, lai savos valsts tiesību aktos par noziedzīgu nodarījumu noteiktu nelikumīgi un tīši izdarītu materiālu vai vielu, enerģijas vai jonizējošā starojuma daudzuma noplūdi, emisiju vai izvadīšanu gaisā, augsnē vai ūdenī, kas izraisa vai var izraisīt personas nāvi vai smagus miesas bojājumus, vai būtisku kaitējumu gaisa, augsnes vai ūdens kvalitātei, dzīvniekiem vai augiem.

13. pants. Noziedzīgi nodarījumi, kas saistīti ar tādu izstrādājumu laišanu tirgū, kuri neatbilst vides prasībām

Puses veic likumdošanas pasākumus, kas vajadzīgi, lai savos valsts tiesību aktos par noziedzīgu nodarījumu noteiktu tāda izstrādājuma nelikumīgu un tīšu laišanu tirgū, pārkāpjot aizliegumu vai citu vides aizsardzības prasību, kura izmantošanas rezultātā gaisā, augsnē vai ūdenī tiek nopludināts, emitēts vai izvadīts tāds daudzums materiālu vai vielu, enerģijas vai jonizējošā starojuma, kurš izraisa vai var izraisīt cilvēku nāvi vai smagus miesas bojājumus, vai būtisku kaitējumu gaisa, ūdens vai augsnes kvalitātei, dzīvniekiem vai augiem, un kuru izraisa minētā izstrādājuma plašāka izmantošana, proti, ja to izmanto vairāki lietotāji neatkarīgi no to skaita.

14. pants. Ar ķīmiskām vielām saistīti noziedzīgi nodarījumi

1. Puses veic likumdošanas pasākumus, kas vajadzīgi, lai savos valsts tiesību aktos par noziedzīgu nodarījumu noteiktu reglamentēto ķīmisko vielu nelikumīgu un tīšu ražošanu, laišanu tirgū, importu, eksportu vai lietošanu atsevišķi, maisījumos vai izstrādājumos, arī to iestrādāšanu izstrādājumos, ja šāda rīcība ir aizliegta saskaņā ar valsts tiesību aktiem, kuru mērķis ir vides aizsardzība, un ja tā izraisa vai var izraisīt cilvēka nāvi vai smagus miesas bojājumus, būtisku kaitējumu gaisa, augsnes vai ūdens kvalitātei, dzīvniekiem vai augiem.
2. Puses var noteikt, uz kuriem vietējiem noteikumiem tās nolemj attiecināt šā panta 1. punktu, un paziņot par tiem sekretariātam.

15. pants. Ar radioaktīviem materiāliem vai vielām saistīti nodarījumi

Puses veic likumdošanas pasākumus, kas vajadzīgi, lai savos valsts tiesību aktos par noziedzīgu nodarījumu noteiktu radioaktīvu materiālu vai vielu nelikumīgu un tīšu izgatavošanu, ražošanu, apstrādi, darbības ar tām, to izmantošanu, turēšanu, uzglabāšanu, transportēšanu, importu, eksportu vai apglabāšanu, ja šāda rīcība izraisa vai var izraisīt personas nāvi vai smagus miesas bojājumus, vai būtisku kaitējumu gaisa, augsnes vai ūdens kvalitātei, dzīvniekiem vai augiem.

16. pants. Ar dzīvsudrabu saistīti noziedzīgi nodarījumi

Puses veic likumdošanas pasākumus, kas vajadzīgi, lai savos valsts tiesību aktos par noziedzīgu nodarījumu noteiktu dzīvsudraba, dzīvsudraba savienojumu un dzīvsudraba un

dzīvusdrabu saturošu produktu maisījumu nelikumīgu un tīšu ražošanu, izmantošanu, uzglabāšanu, importu vai eksportu, ja šāda rīcība izraisa vai var izraisīt personas nāvi vai smagus miesas bojājumus, vai būtisku kaitējumu gaisa, augsnes vai ūdens kvalitātei, dzīvniekiem vai augiem.

17. pants. Ar ozona slāni noārdošām vielām saistīti noziedzīgi nodarījumi

Puses veic likumdošanas pasākumus, kas vajadzīgi, lai savos valsts tiesību aktos par noziedzīgu nodarījumu noteiktu ozona slāni noārdošu vielu nelikumīgu un tīšu ražošanu, laišanu tirgū, importu, eksportu, lietošanu vai izlaišanu vai tādu izstrādājumu un aprīkojuma ražošanu, laišanu tirgū, importu vai eksportu, kuri satur šādas vielas vai ir atkarīgi no tām.

18. pants. Ar fluorētām siltumnīcefekta gāzēm saistīti noziedzīgi nodarījumi

Puses veic likumdošanas pasākumus, kas vajadzīgi, lai savos valsts tiesību aktos par noziedzīgu nodarījumu noteiktu fluorēto siltumnīcefekta gāzu nelikumīgu un tīšu ražošanu, laišanu tirgū, importu, eksportu, izmantošanu vai izlaišanu vai tādu izstrādājumu un aprīkojuma laišanu tirgū vai importu, kas satur šādas gāzes vai ir atkarīgi no tām.

2. iedaļa. Atkritumi

19. pants. Noziedzīgi nodarījumi, kas saistīti ar atkritumu nelikumīgu savākšanu, apstrādi, transportēšanu, atgūšanu, apglabāšanu vai nosūtīšanu

1. Puses veic likumdošanas pasākumus, kas vajadzīgi, lai savos valsts tiesību aktos par noziedzīgu nodarījumu noteiktu atkritumu nelikumīgu un tīšu savākšanu, apstrādi, transportēšanu, atgūšanu vai likvidēšanu, šādu darbību uzraudzību un likvidēšanas vietu turpmāku pārvaldību, arī darbības, ko veic tirgotāja vai starpnieka statusā (atkritumu apsaimniekošana), ja šāda rīcība:
 - (a) ir saistīta ar bīstamiem atkritumiem, kā noteikts saskaņā ar valsts tiesību aktiem, un ja atkritumi ir lielā daudzumā, vai
 - (b) ir saistīta ar citiem atkritumiem, kas nav minēti šā panta 1. punkta a) apakšpunktā, un izraisa vai var izraisīt cilvēku nāvi vai smagus miesas bojājumus, vai būtisku kaitējumu gaisa, augsnes vai ūdens kvalitātei, dzīvniekiem vai augiem.
2. Puses veic likumdošanas pasākumus, kas vajadzīgi, lai savos valsts tiesību aktos par noziedzīgu nodarījumu noteiktu atkritumu nelikumīgu vai tīšu pārrobežu nosūtīšanu, ja šādu nosūtīšanu veic lielā daudzumā, neatkarīgi no tā, vai to veic vienā sūtījumā vai vairākos šķietami saistītos sūtījumos.

3. iedaļa. Iekārtas

20. pants. Noziedzīgi nodarījumi, kas saistīti ar iekārtas, kurā tiek veikta bīstama darbība, nelikumīgu ekspluatāciju vai slēgšanu

1. Puses veic likumdošanas pasākumus, kas vajadzīgi, lai savos valsts tiesību aktos par noziedzīgu nodarījumu noteiktu tādas iekārtas nelikumīgu un tīšu ekspluatāciju vai slēgšanu, kurā tiek veikta bīstama darbība, ja šāda rīcība izraisa vai var izraisīt personas nāvi vai smagus miesas bojājumus, vai būtisku kaitējumu gaisa, augsnes vai ūdens kvalitātei, dzīvniekiem vai augiem.
2. Puses var noteikt, uz kuriem vietējiem noteikumiem tās nolemj attiecināt šā panta 1. punktu, un paziņot par tiem sekretariātam.

21. pants. Noziedzīgi nodarījumi, kas saistīti ar iekārtas, kurā iesaistītas bīstamas vielas, nelikumīgu ekspluatāciju vai slēgšanu

1. Puses veic likumdošanas pasākumus, kas vajadzīgi, lai savos valsts tiesību aktos par noziedzīgu nodarījumu noteiktu tādas iekārtas nelikumīgu un tīšu ekspluatāciju vai slēgšanu, kurā tiek uzglabātas vai izmantotas bīstamas vielas vai maisījumi, ja šāda rīcība izraisa vai var izraisīt personas nāvi vai smagus miesas bojājumus, vai būtisku kaitējumu gaisa, augsnes vai ūdens kvalitātei, dzīvniekiem vai augiem.
2. Puses var noteikt, uz kuriem vietējiem noteikumiem tās nolemj attiecināt šā panta 1. punktu, un paziņot par tiem sekretariātam.

4. iedaļa. Kuģi

22. pants. Noziedzīgi nodarījumi, kas saistīti ar kuģu nelikumīgu pārstrādi

Puses veic likumdošanas pasākumus, kas vajadzīgi, lai savos valsts tiesību aktos par noziedzīgu nodarījumu noteiktu to, ka kuģa īpašnieks nelikumīgi un tīši neievēro piemērojamās prasības, saskaņā ar kurām ir noteikts, ka kuģa pārstrāde ir jāveic kuģu pārstrādes rūpnīcās, kas atbilst prasītajiem vides standartiem.

23. pants. Noziedzīgi nodarījumi, kas saistīti ar piesārņojošu vielu noplūdēm no kuģiem

Puses veic likumdošanas pasākumus, kas vajadzīgi, lai savos valsts tiesību aktos par noziedzīgu nodarījumu noteiktu piesārņojošu vielu nelikumīgu un tīšu nopludināšanu no kuģiem, ja šāda rīcība izraisa vai var izraisīt ūdens kvalitātes pasliktināšanos vai kaitējumu jūras videi.

5. iedaļa. Dabas resursi

24. pants. Noziedzīgi nodarījumi, kas saistīti ar virszemes ūdeņu vai gruntsūdeņu nelikumīgu ieguvu

Puses veic likumdošanas pasākumus, kas vajadzīgi, lai savos valsts tiesību aktos par noziedzīgu nodarījumu noteiktu virszemes ūdeņu vai gruntsūdeņu nelikumīgu un tīšu ieguvu, kas izraisa vai var radīt būtisku kaitējumu virszemes ūdensobjektu ekoloģiskajam stāvoklim vai potenciālam vai pazemes ūdensobjektu kvantitatīvajam stāvoklim.

25. pants. Noziedzīgi nodarījumi, kas saistīti ar nelikumīgi iegūtu kokmateriālu tirdzniecību

Puses veic likumdošanas pasākumus, kas vajadzīgi, lai savos valsts tiesību aktos par noziedzīgu nodarījumu noteiktu nelikumīgi un tīši izdarītu nelikumīgi iegūtu kokmateriālu vai no šādiem kokmateriāliem iegūtu izstrādājumu laišanu tirgū, izņemot gadījumus, kad šāda rīcība saistīta ar nelielu daudzumu.

26. pants. Ar izrakteņu nelikumīgu ieguvu saistīti noziedzīgi nodarījumi

1. Puses veic likumdošanas pasākumus, kas vajadzīgi, lai savos valsts tiesību aktos par noziedzīgu nodarījumu noteiktu nelikumīgi un tīši veiktas izrakteņu ieguves darbības, kam nepieciešams ietekmes uz vidi novērtējums vai līdzvērtīga procedūra attiecībā uz vidi saskaņā ar valsts tiesību aktiem, ja tās tiek veiktas bez likumā noteiktās attīstības piekrišanas attiecībā uz vides aspektiem, kas noteikti valsts tiesību aktos, un ja tās izraisa vai var izraisīt cilvēku nāvi vai smagus miesas bojājumus, vai būtisku kaitējumu gaisa, augsnes vai ūdens kvalitātei, dzīvniekiem vai augiem.
2. Puses var noteikt, uz kuriem vietējiem noteikumiem tās nolemj attiecināt šā panta 1. punktu, un paziņot par tiem sekretariātam.

6. iedaļa. Bioloģiskā daudzveidība

27. pants. Noziedzīgi nodarījumi, kas saistīti ar aizsargājamu savvaļas dzīvnieku vai augu nelikumīgu nonāvēšanu, iznīcināšanu, iegūšanu un turēšanu

Puses veic likumdošanas pasākumus, kas vajadzīgi, lai saskaņā ar to valsts tiesību aktiem par noziedzīgu nodarījumu noteiktu aizsargājamu savvaļas dzīvnieku vai augu sugu īpatņu nelikumīgu un tīšu nonāvēšanu, iznīcināšanu, iegūšanu vai turēšanu, arī īpatņu daļu vai atvasinājumu iegūšanu vai turēšanu, izņemot gadījumus, kad šāda rīcība saistīta ar nelielu šādu īpatņu daudzumu, attiecīgā gadījumā ņemot vērā konkrētās sugas aizsardzības statusu.

28. pants. Noziedzīgi nodarījumi, kas saistīti ar aizsargājamu savvaļas dzīvnieku vai augu nelikumīgu tirdzniecību

1. Puses veic likumdošanas pasākumus, kas vajadzīgi, lai saskaņā ar to valsts tiesību aktiem par noziedzīgu nodarījumu noteiktu aizsargājamu savvaļas dzīvnieku vai augu sugu īpatņu, to daļu vai atvasinājumu nelikumīgu un tīšu pārdošanu vai piedāvāšanu pārdošanai, izņemot gadījumus, kad šāda rīcība saistīta ar nelielu šādu īpatņu daudzumu, attiecīgā gadījumā ņemot vērā konkrētās sugas aizsardzības statusu.
2. Puses veic likumdošanas pasākumus, kas vajadzīgi, lai saskaņā ar to valsts tiesību aktiem par noziedzīgu nodarījumu noteiktu aizsargājamu savvaļas dzīvnieku vai augu sugu īpatņu, to daļu vai atvasinājumu nelikumīgu un tīšu pārrobežu tirdzniecību, izņemot gadījumus, kad šāda rīcība saistīta ar nelielu šādu īpatņu daudzumu, attiecīgā gadījumā ņemot vērā konkrētās sugas aizsardzības statusu.

29. pants. Noziedzīgi nodarījumi, kas saistīti ar dzīvotņu nelikumīgu noplicināšanu aizsargājamā teritorijā

1. Puses veic likumdošanas pasākumus, kas vajadzīgi, lai savos valsts tiesību aktos par noziedzīgu nodarījumu noteiktu nelikumīgu un tīšu dzīvotnes noplicināšanas izraisīšanu aizsargājamā teritorijā vai aizsargājamo dzīvnieku sugu traucēšanu aizsargājamā teritorijā, kā noteikts valsts tiesību aktos, ja šāda noplicināšana vai traucējums ir būtisks.
2. Puses var identificēt, uz kurām dzīvotnēm aizsargājamā teritorijā un aizsargājamām dzīvnieku sugām tās nolemj attiecināt šā panta 1. punktu, un paziņot par tām sekretariātam.

30. pants. Ar invazīvām svešzemju sugām saistīti noziedzīgi nodarījumi

Puses veic likumdošanas pasākumus, kas vajadzīgi, lai savos valsts tiesību aktos par noziedzīgu nodarījumu noteiktu tādu invazīvu svešzemju sugu nelikumīgu un tīšu ieviešanu valsts teritorijā, laišanu tirgū, turēšanu, audzēšanu, pārvadāšanu, izmantošanu, apmaiņu, atļaušanu pavairot vai audzēt, izlaišanu vidē vai izplatīšanu, kuras valsts tiesību aktos ir definētas kā videi bīstamas sugas, ja šāda rīcība izraisa vai var izraisīt cilvēku nāvi vai smagus miesas bojājumus, vai būtisku kaitējumu gaisa, augsnes vai ūdens kvalitātei, dzīvniekiem vai augiem.

7. iedaļa. Sevišķi smags noziedzīgs nodarījums

31. pants. Sevišķi smags noziedzīgs nodarījums

Puses veic likumdošanas pasākumus, kas vajadzīgi, lai jebkuru no noziedzīgiem nodarījumiem, kas noteikti saskaņā ar šo konvenciju, noteiktu par sevišķi smagu noziedzīgu nodarījumu, ja tas izdarīts tīši un ja šāds noziedzīgs nodarījums izraisa iznīcināšanu vai rada neatgriezenisku, plaši izplatītu un būtisku kaitējumu vai ilgstošu, plaši izplatītu un būtisku

kaitējumu ievērojama lieluma vai vidiskās vērtības ekosistēmai vai dzīvotnei aizsargājamā teritorijā, vai gaisa, augsnes vai ūdens kvalitātei.

8. iedaļa. Vispārīgi krimināltiesību noteikumi

32. pants. Kūdišana, palīdzēšana, atbalstīšana un mēģinājums

1. Puses veic likumdošanas pasākumus, kas vajadzīgi, lai par noziedzīgu nodarījumu noteiktu nelikumīgu un tīšu kūdišanu uz noziedzīgiem nodarījumiem, kas noteikti saskaņā ar šo konvenciju, palīdzēšanu tajos un to atbalstīšanu.
2. Puses veic likumdošanas pasākumus, kas vajadzīgi, lai par noziedzīgiem nodarījumiem noteiktu nelikumīgus un tīšus mēģinājumus izdarīt noziedzīgus nodarījumus, kas noteikti saskaņā ar šīs konvencijas 12.–21. pantu, 23.–25. pantu, 28. panta 2. punktu un 30. pantu.
3. Puses apsver iespēju veikt likumdošanas pasākumus, kas vajadzīgi, lai par noziedzīgiem nodarījumiem noteiktu nelikumīgus un tīšus mēģinājumus izdarīt noziedzīgus nodarījumus, kas noteikti saskaņā ar šīs konvencijas 27. pantu un 28. panta 1. punktu.

33. pants. Jurisdikcija

1. Puses veic likumdošanas pasākumus, kas vajadzīgi, lai noteiktu jurisdikciju attiecībā uz jebkuru noziedzīgu nodarījumu, kas noteikts saskaņā ar šo konvenciju, ja noziedzīgais nodarījums ir izdarīts:
 - (a) to teritorijā;
 - (b) uz kuģa, kas kuģo ar to karogu;
 - (c) gaisa kuģī, kas reģistrēts saskaņā ar to tiesību aktiem, vai
 - (d) ja noziedzīgu nodarījumu ir izdarījis to valstspiederīgais.
2. Puses apsver iespēju veikt likumdošanas pasākumus, kas vajadzīgi, lai noteiktu jurisdikciju attiecībā uz jebkuru noziedzīgu nodarījumu, kas noteikts saskaņā ar šo konvenciju, ja noziedzīgais nodarījums ir izdarīts pret to valstspiederīgo.
3. Puses veic likumdošanas pasākumus, kas vajadzīgi, lai noteiktu jurisdikciju attiecībā uz jebkuru noziedzīgu nodarījumu, kas noteikts saskaņā ar šo konvenciju, ja iespējamie likumpārkāpēji atrodas to teritorijā un tos nevar izdot citai valstij, pamatojoties tikai uz viņu valstspiederību.
4. Ja vairākas Puses nosaka savu jurisdikciju attiecībā uz šajā konvencijā noteiktu iespējamo noziedzīgo nodarījumu, attiecīgās Puses vajadzības gadījumā savstarpēji apspriežas, lai noteiktu kriminālvajāšanai vispiemērotāko jurisdikciju.
5. Neskarot starptautisko tiesību vispārīgos noteikumus, šī konvencija neizslēdz jebkuru krimināltiesisko jurisdikciju, ko Puse īsteno saskaņā ar saviem tiesību aktiem.

34. pants. Juridisko personu atbildība

1. Puses veic likumdošanas pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka juridiskas personas var saukt pie atbildības par noziedzīgiem nodarījumiem, kuri noteikti saskaņā ar šo konvenciju un kuras to labā, darbojoties individuāli vai kā minētās juridiskas personas struktūras daļa, izdarījusi kāda fiziska persona, kura attiecīgajā juridiskajā personā ieņem vadošu amatu, pamatojoties uz:
 - (a) pilnvarām pārstāvēt juridisko personu;

- (b) pilnvarām pieņemt lēmumus juridiskās personas vārdā; vai
 - (c) pilnvarām īstenot kontroli juridiskajā personā.
2. Papildus šā panta 1. punktā paredzētajiem gadījumiem Puses veic likumdošanas pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka juridisku personu var saukt pie atbildības, ja tas, ka šā panta 1. punktā minētā fiziskā persona nav veikusi pārraudzību vai kontroli, ir ļāvis kādai tās pakļautībā esošai fiziskai personai šīs juridiskās personas interesēs izdarīt noziedzīgu nodarījumu, kas noteikts saskaņā ar šo konvenciju.
 3. Ņemot vērā Puses tiesību principus, juridiskas personas atbildība var būt krimināltiesiska, civiltiesiska vai administratīva.
 4. Šāda atbildība nevar izslēgt fiziskās personas, kas veikusi noziedzīgo nodarījumu, kriminālatbildību.

35. pants. Sankcijas un pasākumi

1. Puses veic likumdošanas pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka par noziedzīgiem nodarījumiem, kas noteikti saskaņā ar šo konvenciju, ja tos izdarījušas fiziskas personas, piemēro iedarbīgas, samērīgas un atturošas sankcijas, kas noteiktas, ņemot vērā noziedzīgā nodarījuma smagumu. Pieejamās sankcijas ietver brīvības atņemšanu, un tās var ietvert arī naudas sodus.
2. Puses veic likumdošanas pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka juridiskām personām, kuras sauc pie atbildības saskaņā ar 34. pantu, piemēro iedarbīgas, samērīgas un atturošas sankcijas, kas ietver krimināltiesiskas vai nekrimināltiesiskas finansiālās sankcijas, un var ietvert citus pasākumus, piemēram:
 - (a) aizliegumu veikt komercdarbību;
 - (b) tiesību saņemt atbalstu vai priekšrocības no valsts atņemšanu;
 - (c) izslēgšanu no piekļuves publiskajam finansējumam, arī konkursa procedūrām, dotācijām un koncesijām, un atļauju un pilnvarojumu atsaukšanu;
 - (d) pakļaušanu tiesas uzraudzībai;
 - (e) likvidāciju ar tiesas lēmumu;
 - (f) atļauju vai pilnvarojumu apturēšanu, atsaukšanu vai anulēšanu attiecībā uz tādu darbību veikšanu, kuru rezultātā izdarīts attiecīgais noziedzīgais nodarījums;
 - (g) ja tas ir sabiedrības interesēs – visa tāda tiesas nolēmuma vai tā daļas publicēšanu, kas saistīts ar noziedzīgu nodarījumu pret vidi, neskarot privātuma vai datu aizsardzības noteikumus, vai
 - (h) pienākumu ieviest pienācīgas rūpības shēmas nolūkā uzlabot atbilstību vides standartiem.
3. Puses, cik vien iespējams, savās valsts tiesību sistēmās pieņem tādus likumdošanas un citus pasākumus, kas var būt vajadzīgi, lai iesaldētu, izņemtu un konfiscētu:
 - (a) nozieguma rīkus, proti, jebkādu īpašumu, kas jebkādā veidā, pilnībā vai daļēji izmantots vai ko paredzēts izmantot, lai izdarītu noziedzīgu nodarījumu vai noziedzīgus nodarījumus, kuri noteikti saskaņā ar šo konvenciju, un
 - (b) noziedzīgi iegūtus līdzekļus, kas iegūti noziedzīgos nodarījumos, kuri noteikti saskaņā ar šo konvenciju, vai īpašumu, kura vērtība atbilst šādiem līdzekļiem.

4. Puses apsver iespēju veikt nepieciešamos likumdošanas un citus pasākumus saskaņā ar saviem tiesību aktiem, lai starp sankcijām un pasākumiem, kas piemērojami fiziskām un juridiskām personām, iekļautu vides atjaunošanu saskaņā ar šādiem noteikumiem:
- (a) kompetentā iestāde, ievērojot konkrētus nosacījumus, var izdot rīkojumu atjaunot vidi saistībā ar noziedzīgo nodarījumu, kas noteikts saskaņā ar šo konvenciju, un
 - (b) kompetentā iestāde var noteikt, ka rīkojums atjaunot vidi, kas nav izpildīts, ir izpildāms uz tās personas rēķina, uz kuru attiecas rīkojums, vai šai personai var piemērot citas krimināltiesiskas vai nekrimināltiesiskas sankcijas, tā vietā vai papildus tam.

36. pants. Atbildību pastiprinoši apstākļi

1. Puses veic likumdošanas pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka vienu vai vairākus no turpmāk minētajiem apstākļiem, ciktāl tie jau nav daļa no noziedzīgā nodarījuma sastāva elementiem, saskaņā ar attiecīgajiem valsts tiesību aktu noteikumiem var ņemt vērā kā atbildību pastiprinošus apstākļus, nosakot sankcijas par noziedzīgiem nodarījumiem, kas noteikti saskaņā ar šo konvenciju, proti:
- (a) noziedzīgais nodarījums ekosistēmai ir nodarījis smagu un plaši izplatītu vai smagu un ilgtermiņa, vai smagu un neatgriezenisku kaitējumu;
 - (b) noziedzīgais nodarījums ir izdarīts, darbojoties noziedzīgā organizācijā;
 - (c) noziedzīgais nodarījums ir saistīts ar to, ka noziedzīgā nodarījuma izdarītājs ir izmantojis nepatiesus vai viltotus dokumentus;
 - (d) noziedzīgo nodarījumu ir izdarījusi valsts amatpersona vai amatpersonas, pildot savus pienākumus;
 - (e) noziedzīgā nodarījuma izdarītājs iepriekš ir bijis galīgi notiesāts par noziedzīgiem nodarījumiem, kas noteikti saskaņā ar šo konvenciju, vai
 - (f) noziedzīgais nodarījums tieši vai netieši radījis – vai bija gaidāms, ka radīs, – ievērojamus finansiālus ieguvumus vai devis iespēju izvairīties no ievērojamiem izdevumiem, ciktāl tos var noteikt.
2. Šā panta 1. punkta a) apakšpunktā minētais atbildību pastiprinošais apstāklis neattiecas uz šīs konvencijas 31. pantā minēto noziedzīgo nodarījumu.

37. pants. Citas Puses iepriekš pasludināti spriedumi

Puses apsver iespēju veikt likumdošanas pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu iespēju, nosakot sankcijas, ņemt vērā citas Puses pasludinātos galīgos spriedumus par noziedzīgiem nodarījumiem, kas noteikti saskaņā ar šo konvenciju.

V nodaļa. Izmeklēšana, kriminālvajāšana un procesuālās tiesības

38. pants. Tiesvedības uzsākšana un turpināšana

Puses veic likumdošanas pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka izmeklēšana vai kriminālvajāšana par noziedzīgiem nodarījumiem, kas noteikti saskaņā ar šo konvenciju, nav pakārtota sūdzībai un ka tiesvedība var turpināties, pat ja sūdzība tiek atsaukta.

39. pants. Tiesības piedalīties tiesvedībā

Puses apsver iespēju saskaņā ar to valsts tiesību aktiem veikt likumdošanas un citus pasākumus, kas vajadzīgi, lai personām, kurām ir pietiekama interese vai kuras apgalvo, ka ir pārkāptas tiesības, kā arī nevalstiskajām organizācijām, kas veicina vides aizsardzību, piešķirtu tiesības piedalīties kriminālprocesā par noziedzīgiem nodarījumiem, kas noteikti saskaņā ar šo konvenciju, ciktāl minētās šādu personu un organizāciju procesuālās tiesības pastāv Pušu tiesību sistēmās tiesvedībā par citiem noziedzīgiem nodarījumiem, piemēram, kā civilprasītājam.

VI nodaļa. Starptautiskā sadarbība

40. pants. Starptautiskā sadarbība krimināllietās

1. Puses savstarpēji sadarbojas saskaņā ar šīs konvencijas noteikumiem, piemērojot arī attiecīgus starptautiskus un reģionālus instrumentus par sadarbību krimināllietās un pasākumus, par kuriem panākta vienošanās, pamatojoties uz vienotiem vai savstarpējiem tiesību aktiem un iekšējiem tiesību aktiem, cik vien iespējams, lai:
 - (a) novērstu, apkarotu noziedzīgus nodarījumus, kas noteikti saskaņā ar šo konvenciju, un sauktu pie atbildības par tiem, arī veiktu iesaldēšanu, izņemšanu un konfiskāciju;
 - (b) aizsargātu lieciniekus un personas, kuri ziņo par noziedzīgiem nodarījumiem, kas noteikti saskaņā ar šo konvenciju, un kuri sadarbojas ar tiesu iestādēm;
 - (c) veiktu izmeklēšanu vai tiesvedību par noziedzīgajiem nodarījumiem, kas noteikti šajā konvencijā, un
 - (d) izpildītu attiecīgos spriedumus krimināllietās, kurus pieņēmušas Pušu tiesu iestādes.
2. Ja Puse, kas nosaka, ka izdošana vai savstarpēja tiesiskā palīdzība krimināllietās ir atkarīga no līguma esības, saņem izdošanas vai tiesiskās palīdzības krimināllietās lūgumu no Puses, ar kuru tai nav šāda līguma, tā, pilnībā ievērojot savas saistības saskaņā ar starptautiskajām tiesībām un ievērojot pieprasījuma saņēmējas Puses tiesību aktos paredzētos nosacījumus, var uzskatīt šo konvenciju par izdošanas vai savstarpējas tiesiskās palīdzības krimināllietās juridisko pamatu attiecībā uz noziedzīgiem nodarījumiem, kas noteikti saskaņā ar šo konvenciju, un šajā nolūkā var *mutatis mutandis* piemērot Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvencijas pret transnacionālo organizēto noziedzību 16. un 18. pantu.

41. pants. Informācija

1. Puse savu vietējo tiesību aktu robežās bez iepriekšēja pieprasījuma var nosūtīt citai Pusei informāciju, kas iegūta tās veiktās izmeklēšanas ietvaros, ja tā uzskata, ka šādas informācijas izpaušana varētu palīdzēt saņēmējai Pusei novērst noziedzīgus nodarījumus, kas noteikti saskaņā ar šo konvenciju, vai uzsākt vai veikt izmeklēšanu vai tiesvedību par šādiem noziedzīgiem nodarījumiem, vai ja šādas izpaušanas rezultātā minētā Puse varētu lūgt sadarbību saskaņā ar šīs konvencijas 40. pantu.
2. Puse, kas saņem jebkādu informāciju saskaņā ar šā panta 1. punktu, iesniedz šādu informāciju savām kompetentajām iestādēm, lai varētu sākt tiesvedību, ja to uzskata par lietderīgu, vai lai šo informāciju varētu ņemt vērā attiecīgajā civilprocesā un kriminālprocesā.

3. Ievērojot attiecīgās valsts tiesību aktus, informācijas sniedzēja Puse var paredzēt nosacījumus, ar kādiem saņēmēja Puse izmanto sniegto informāciju. Saņēmējai Pusei šie nosacījumi ir saistoši.

42. pants. Datu aizsardzība

Personas datu nosūtīšana, ko Puse veic saskaņā ar šīs konvencijas 40. un 41. pantu, notiek tikai tad, ja ir ievēroti nosacījumi, kas paredzēti piemērojamos tiesību aktos un starptautiskos nolīgumos, ar kuriem reglamentē personas datu aizsardzību.

VII nodaļa. Aizsardzības pasākumi

43. pants. Cietušo statuss kriminālizmeklēšanā un tiesvedībā

1. Puses veic likumdošanas vai citus pasākumus, kas vajadzīgi, lai aizsargātu cietušo tiesības un intereses visos kriminālizmeklēšanas un tiesvedības posmos saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem, jo īpaši:
 - (a) informējot viņus par viņu tiesībām un viņu rīcībā esošajiem pakalpojumiem un – pēc pieprasījuma – par turpmākajiem pasākumiem, kas veikti saistībā ar viņu sūdzību, kā arī par uzturētajām apsūdzībām un kriminālprocesa stāvokli (izņemot, ja izņēmuma gadījumos šāds paziņojums var negatīvi ietekmēt lietas pienācīgu izskatīšanu), par viņu lomu tajā un par viņu lietu iznākumu;
 - (b) ļaujot viņiem tikt uzklautiem saskaņā ar valsts tiesību procesuālajām normām, sniegt pierādījumus un izvēlēties veidus, kā tieši vai ar starpnieka palīdzību paust un izskatīt viņu viedokli, vajadzības un bažas;
 - (c) nodrošinot viņiem pienācīgus atbalsta pakalpojumus, lai viņu tiesības un intereses tiktu pienācīgi pārstāvētas un ņemtas vērā, un
 - (d) nodrošinot, ka ir pieejami pasākumi cietušo un viņu ģimenes locekļu aizsardzībai pret sekundāru un atkārtotu viktimizāciju, iebiedēšanu un atriebību.
2. Puses veic likumdošanas un citus pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka cietušajiem no brīža, kad viņi pirmo reizi sazinās ar kompetentajām iestādēm, ir pieejama informācija par attiecīgajiem tiesas un administratīvajiem procesiem.
3. Puses nodrošina, ka cietušajiem ir piekļuve juridiskajai palīdzībai, ja kriminālprocesā viņiem ir puses statuss. Nosacījumus vai procesuālos noteikumus par to, kā cietušie saņem juridisko palīdzību, nosaka valsts tiesību aktos.
4. Puses veic likumdošanas un citus pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka cietušie saskaņā ar šo konvenciju noteiktā noziedzīgā nodarījumā, kas izdarīts tādas Puses teritorijā, kura nav viņu dzīvesvietas valsts, var iesniegt sūdzību savas dzīvesvietas valsts kompetentajām iestādēm, ja viņi to nevar izdarīt Pusē, kurā izdarīts noziedzīgais nodarījums, vai – smaga nodarījuma gadījumā minētās Puses tiesību aktu nozīmē – ja viņi nevēlas to darīt.
5. Puses veic likumdošanas un citus pasākumus, kas vajadzīgi, lai grupu, fondu, apvienību vai valsts vai nevalstisko organizāciju locekļiem dotu iespēju palīdzēt cietušajiem un/vai atbalstīt cietušos ar viņu piekrišanu kriminālprocesā par noziedzīgiem nodarījumiem, kas noteikti saskaņā ar šo konvenciju, ja vien nav pieņemts pamatots lēmums par pretējo.

44. pants Liecinieku aizsardzība

1. Puses veic likumdošanas un citus pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu lieciniekiem un attiecīgā gadījumā viņu radniekiem un citām viņiem tuvām personām efektīvu un atbilstīgu aizsardzību pret jebkāda veida iespējamu atriebību vai viņu iebiedēšanu kriminālprocesā par noziedzīgiem nodarījumiem, kas noteikti saskaņā ar šo konvenciju.
2. Šā panta 1. punkts attiecas arī uz cietušajiem, ja tie ir liecinieki.

45. pants. To personu aizsardzība, kuras ziņo par noziedzīgiem nodarījumiem vai sadarbojas ar tiesu iestādēm

Puses veic likumdošanas un citus pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu efektīvu un atbilstīgu aizsardzību tiem, kuri ziņo par noziedzīgiem nodarījumiem, kas noteikti saskaņā ar šo konvenciju, vai citādi sadarbojas ar izmeklēšanas vai kriminālvajāšanas iestādēm.

VIII nodaļa. Uzraudzības mehānisms

46. pants. Pušu komiteja

1. Pušu komitejas sastāvā ir šīs konvencijas Pušu pārstāvji.
2. Pušu komiteju sasauc Eiropas Padomes ģenerālsekretārs. Tās pirmā sanāksme notiek viena gada laikā pēc šīs konvencijas stāšanās spēkā attiecībā uz 10. parakstītāju, kas to ratificējis. Pēc tam tā sanāk, kad to pieprasa vismaz viena trešdaļa Pušu vai ģenerālsekretārs.
3. Pušu komiteja pieņem savu reglamentu.
4. Ikvienu Puse, kas nav Eiropas Padomes dalībvalsts, piedalās Pušu komitejas darbību finansēšanā. Ieguldījumu, ko sniedz valsts, kura nav Eiropas Padomes dalībvalsts, kopīgi nosaka Ministru komiteja un attiecīgā valsts, kas nav Eiropas Padomes dalībvalsts.

47. pants. Citi pārstāvji

1. Eiropas Padomes Parlamentārā asambleja, cilvēktiesību komisārs, Eiropas Krimināltiesisko problēmu komiteja (CDPC), kā arī citas attiecīgās Eiropas Padomes starpvaldību komitejas katra ieceļ vienu pārstāvi Pušu komitejā.
2. Ministru komiteja pēc apspriešanās ar Pušu komiteju var aicināt citas Eiropas Padomes struktūras iecelt pārstāvi Pušu komitejā.
3. Pilsoniskās sabiedrības un jo īpaši nevalstisko organizāciju pārstāvjus var uzņemt kā novērotājus Pušu komitejā saskaņā ar procedūru, kas noteikta attiecīgajos Eiropas Padomes noteikumos.
4. Pārstāvji, kas iecelti saskaņā ar šā panta 1.–3. punktu, piedalās Pušu komitejas sanāksmēs bez balsstiesībām.

48. pants. Pušu komitejas funkcijas

1. Pušu komiteja uzrauga šīs konvencijas īstenošanu. Pušu komitejas reglamentā nosaka šīs konvencijas īstenošanas novērtēšanas procedūru.
2. Pušu komiteja veicina informācijas, pieredzes un labas prakses vākšanu, analīzi un apmaiņu starp valstīm, lai uzlabotu to vides krimināltiesiskās aizsardzības spēju.
3. Pušu komiteja vajadzības gadījumā arī:

- (a) atvieglo šīs konvencijas efektīvu izmantošanu un īstenošanu, arī jebkādu problēmu un saskaņā ar šo konvenciju sniegto deklarāciju vai atrunu ietekmes konstatēšanu, un
 - (b) pauž viedokli par jebkuru jautājumu, kas attiecas uz šīs konvencijas piemērošanu, un veicina informācijas apmaiņu par būtiskām tiesiskām, politiskām vai tehnoloģiskām norisēm.
4. Pušu komitejai tās funkciju īstenošanā saskaņā ar šo pantu palīdz Eiropas Padomes Sekretariāts.
5. *CDPC* tiek regulāri informēta par šā panta 1.–3. punktā minētajām darbībām.

IX nodaļa. Saistība ar citiem starptautisko tiesību avotiem

49. pants. Saistība ar citiem starptautisko tiesību avotiem

1. Šī konvencija neietekmē tiesības un pienākumus, kas izriet no starptautiskajām paražu tiesībām un citām starptautiskām konvencijām, kuru puses ir šīs konvencijas Puses vai kuru puses kļūst par Pusēm, un kurās ietverti noteikumi par jautājumiem, ko reglamentē ar šo konvenciju.
2. Šīs konvencijas Puses var noslēgt savstarpējus divpusējus vai daudzpusējus nolīgumus par jautājumiem, uz kuriem attiecas šī konvencija, lai papildinātu vai stiprinātu tās noteikumus vai veicinātu tajā ietverto principu piemērošanu.
3. Nekas šajā konvencijā neietekmē valstu un privātpersonu tiesības, pienākumus un atbildību saskaņā ar starptautiskajām tiesībām.

X nodaļa. Konvencijas grozījumi

50. pants. Konvencijas grozījumi

1. Jebkuru tādu priekšlikumu grozīt šo konvenciju, ko iesniegusi kāda no Pusēm, paziņo Eiropas Padomes ģenerālsēkretāram, kurš to nosūta Eiropas Padomes dalībvalstīm, katrai parakstītājvalstij, katrai Pusei, Eiropas Savienībai, katrai valstij, kas uzaicināta parakstīt šo konvenciju saskaņā ar 53. panta noteikumiem, un katrai valstij, kas uzaicināta pievienoties šai konvencijai saskaņā ar 54. panta noteikumiem.
2. Eiropas Padomes Ministru komiteja izvērtē ierosināto grozījumu un pēc apspriešanās ar tām šīs konvencijas Pusēm, kas nav Eiropas Padomes dalībvalstis, var pieņemt šo grozījumu ar balsu vairākumu, kā paredzēts Eiropas Padomes Statūtu 20. panta d) punktā.
3. Ikviena grozījuma tekstu, ko Ministru komiteja pieņēmusi saskaņā ar šā panta 2. punktu, pārsūta Pusēm akceptēšanai.
4. Visi grozījumi, kas pieņemti saskaņā ar šā panta 2. punktu, stājas spēkā nākamā mēneša pirmajā dienā pēc tam, kad ir pagājis viens mēnesis pēc dienas, kad visas Puses ir informējušas Eiropas Padomes ģenerālsēkretāru par to pieņemšanu.

XI nodaļa. Nobeiguma noteikumi

51. pants. Šīs konvencijas ietekme

1. Šīs konvencijas noteikumi neskar valsts tiesību aktus un saistošus starptautiskus instrumentus, kuri jau ir spēkā vai var stāties spēkā un saskaņā ar kuriem personām

tiek vai tiktu piešķirtas labvēlīgākas tiesības noziegumu pret vidi novēršanas un apkarošanas kontekstā.

2. Puses, kas ir Eiropas Savienības dalībvalstis, savstarpējās attiecībās piemēro Eiropas Savienības noteikumus, ar ko reglamentē jautājumus, uz kuriem attiecas šī konvencija. Tas neskar šīs konvencijas pilnīgu piemērošanu to attiecībās ar citām Pusēm.

52. pants. Strīdu izšķiršana

1. Ja rodas strīds par šīs konvencijas noteikumu piemērošanu vai interpretāciju, tad konvencijas Puses vispirms cenšas to atrisināt ar sarunu, samierināšanas, arbitražas vai jebkādu citu tādu mierīgas izšķiršanas paņēmienu palīdzību, par kuriem tās ir savstarpēji vienojušās.
2. Eiropas Padomes Ministru komiteja var noteikt strīda izšķiršanas procedūras, kuras konvencijas Puses, ja tās piekrīt, var izmantot strīdu izšķiršanai.

53. pants. Parakstīšana un stāšanās spēkā

1. Šo konvenciju var parakstīt Eiropas Padomes dalībvalstis, trešās valstis, kas piedalījušās tās izstrādē, un Eiropas Savienība.
2. Šo konvenciju ratificē, pieņem vai apstiprina. Ratifikācijas, pieņemšanas vai apstiprināšanas instrumentus deponē Eiropas Padomes ģenerālsekretāram.
3. Šī konvencija stājas spēkā mēneša pirmajā dienā pēc tam, kad ir pagājuši trīs mēneši no dienas, kurā 10 parakstītājvalstis, to vidū vismaz astoņas Eiropas Padomes dalībvalstis, ir izteikušas piekrišanu atzīt šo konvenciju par saistošu saskaņā ar šā panta 2. punktā izklāstītajiem noteikumiem.
4. Attiecībā uz jebkuru valsti, kas minēta šā panta 1. punktā, vai Eiropas Savienību, kas piekrīt atzīt konvenciju par saistošu vēlāk, tā stājas spēkā mēneša pirmajā dienā pēc tam, kad ir pagājuši trīs mēneši no dienas, kurā deponēts tās ratifikācijas, pieņemšanas vai apstiprināšanas instruments.

54. pants. Pievienošanās konvencijai

1. Pēc šīs konvencijas stāšanās spēkā Eiropas Padomes Ministru komiteja, apspriedusies ar šīs konvencijas Pusēm un saņēmusi to vienprātīgu piekrišanu, var uzaicināt jebkuru valsti, kas nav Eiropas Padomes dalībvalsts un kas nav piedalījusies šīs konvencijas izstrādē, pievienoties šai konvencijai ar lēmumu, kas pieņemts ar balsu vairākumu, kā paredzēts Eiropas Padomes Statūtu 20. panta d) punktā, un ar vienprātīgu to Pušu pārstāvju balsojumu, kuri ir tiesīgi piedalīties Ministru komitejā.
2. Attiecībā uz ikvienu valsti, kas pievienojas, konvencija stājas spēkā tā mēneša pirmajā dienā pēc tam, kad pagājuši trīs mēneši no dienas, kurā Eiropas Padomes ģenerālsekretāram tika deponēts pievienošanās dokuments.

55. pants. Teritoriālā piemērošana

1. Jebkura valsts vai Eiropas Savienība parakstīšanas brīdī vai ratifikācijas, pieņemšanas, apstiprināšanas vai pievienošanās instrumenta deponēšanas laikā var norādīt teritoriju vai teritorijas, attiecībā uz kurām šī konvencija ir piemērojama.
2. Jebkura Puse vēlāk ar Eiropas Padomes ģenerālsekretāram adresētu deklarāciju var attiecināt šīs konvencijas piemērošanu uz jebkuru citu teritoriju, kura norādīta deklarācijā un par kuras starptautiskajām attiecībām tā atbild, vai kuras vārdā tā ir

pilnvarota sniegt apņemšanās. Attiecībā uz šādām teritorijām konvencija stājas spēkā tā mēneša pirmajā dienā pēc tam, kad pagājuši trīs mēneši no dienas, kurā Eiropas Padomes ģenerālsēkretārs ir saņēmis šādu deklarāciju.

3. Jebkuru deklarāciju, kas sniegta saskaņā ar iepriekšējiem diviem punktiem, attiecībā uz šajā deklarācijā norādīto teritoriju var atsaukt, nosūtot Eiropas Padomes ģenerālsēkretāram adresētu paziņojumu. Šāda atsauksana stājas spēkā mēneša pirmajā dienā pēc tam, kad pagājuši trīs mēneši no dienas, kurā ģenerālsēkretārs saņēma minēto paziņojumu.

56. pants. Atrunas

1. Attiecībā uz jebkuru šīs konvencijas noteikumu, izņemot tos, kas paredzēti šā panta 2. un 3. punktā, nevar izdarīt nekādas atrunas.
2. Jebkura valsts vai Eiropas Savienība parakstīšanas brīdī vai ratifikācijas, pieņemšanas, apstiprināšanas vai pievienošanās instrumenta deponēšanas laikā, iesniedzot Eiropas Padomes ģenerālsēkretāram adresētu deklarāciju, var paziņot, ka tā patur tiesības nepiemērot šīs konvencijas 33. panta 1. punkta d) apakšpunktā paredzētos noteikumus vai piemērot tos tikai īpašos gadījumos vai apstākļos.
3. Pamatojoties uz saskaņotajiem tiesību aktiem, reģionālās integrācijas organizācija un šīs organizācijas dalībvalstis parakstīšanas laikā ratifikācijas, pieņemšanas, apstiprināšanas vai pievienošanās instrumenta deponēšanas laikā, iesniedzot Eiropas Padomes ģenerālsēkretāram adresētu deklarāciju, var precizēt:
 - (a) šīs konvencijas 3. panta a) punktā lietotā termina “nelikumīgs” darbības jomu un
 - (b) to jēdzienu “valsts tiesību akti”, “valsts noteikumi”, “aizsargāts” un “prasība” darbības jomu, kurus izmanto, lai definētu noziedzīgus nodarījumus saskaņā ar šīs konvencijas 13. un 14. pantu, 19.–22. pantu un 26.–30. pantu.
4. Jebkura Puse var pilnībā vai daļēji atsaukt atrunu, iesniedzot Eiropas Padomes ģenerālsēkretāram adresētu deklarāciju. Šī deklarācija stājas spēkā dienā, kad ģenerālsēkretārs to ir saņēmis.

57. pants. Denonsēšana

1. Jebkura Puse var jebkurā laikā denonsēt šo konvenciju ar Eiropas Padomes ģenerālsēkretāram adresētu paziņojumu.
2. Šāda denonsēšana stājas spēkā mēneša pirmajā dienā pēc tam, kad pagājuši trīs mēneši no dienas, kurā ģenerālsēkretārs saņēmis paziņojumu.

58. pants. Paziņošana

Eiropas Padomes ģenerālsēkretārs informē Eiropas Padomes dalībvalstis, valstis, kas nav Eiropas Padomes dalībvalstis, bet ir piedalījušās šīs konvencijas izstrādē, visas parakstītājvalstis, visas Puses, Eiropas Savienību un visas valstis, kas ir aicinātas pievienoties šai konvencijai, par:

- (a) katru parakstīšanu;
- (b) katra ratifikācijas, pieņemšanas, apstiprināšanas vai pievienošanās instrumenta deponēšanu;
- (c) katru šīs konvencijas spēkā stāšanās datumu saskaņā ar 53. un 54. pantu;

- (d) katru grozījumu, kas pieņemts saskaņā ar 50. pantu, un datumu, kurā šāds grozījums stājas spēkā;
- (e) katru atrunu un atrunas atsaukumu, kas izdarīts saskaņā ar 56. pantu;
- (f) katru denonsēšanu, kas veikta saskaņā ar 57. panta noteikumiem, vai
- (g) jebkādu citu dokumentu, paziņojumu vai informāciju saistībā ar šo konvenciju.

To apliecinot, attiecīgi pilnvarotas personas ir parakstījušas šo konvenciju.

Parakstīta [vietā], [202x]. gada [datumā], franču un angļu valodā, abi teksti ir vienlīdz autentiski, vienā eksemplārā, ko deponē Eiropas Padomes arhīvā. Eiropas Padomes ģenerālsēkretārs nosūta apstiprinātas kopijas katrai Eiropas Padomes dalībvalstij, valstīm, kas nav Eiropas Padomes dalībvalstis, bet ir piedalījušās šīs konvencijas izstrādē, Eiropas Savienībai un jebkurai valstij, kas ir aicināta pievienoties šai konvencijai.

2. PIELIKUMS

Atruna par dažu terminu definīciju Eiropas Padomes Konvencijā par vides krimināltiesisko aizsardzību

Saskaņā ar Konvencijas par vides krimināltiesisko aizsardzību ("konvencija") 56. panta 3. punktu Eiropas Savienība paziņo, ka attiecībā uz Eiropas Savienību jēdziens "valsts tiesību akti", ko izmanto, lai definētu jēdzienu "nelikumīgs" konvencijas 3. panta a) punktā, ir Savienības tiesību akti, kas palīdz sasniegt kādu no Savienības vides politikas mērķiem, kā noteikts Līguma par Eiropas Savienības darbību 191. panta 1. punktā, kā arī Eiropas Savienības dalībvalsts normatīvie vai administratīvie akti vai dalībvalsts kompetentās iestādes pieņemts lēmums, ar ko īsteno attiecīgos Savienības tiesību aktus. Tāda pati nozīme attiecas uz jēdzieniem "valsts tiesību akti" un "valsts noteikumi", ko izmanto, lai definētu attiecīgo rīcību saskaņā ar Konvencijas 14., 19., 20., 21., 26., 29. un 30. pantu. Turklāt jēdzienus "aizsargāts" un "prasība", ko izmanto, lai definētu attiecīgo rīcību saskaņā ar Konvencijas 13., 22., 27., 28. un 29. pantu, interpretē saskaņā ar valsts tiesību aktiem, kā noteikts iepriekš.